

BOSNA I HERCEGOVINA
REPUBLIKA SRPSKA
VRHOVNI SUD
REPUBLIKE SRPSKE
Broj: 89 0 P 043886 18 Rev
Banjaluka: 28.11.2018. godine

Vrhovni sud Republike Srpske u vijeću sastavljenom od sudija Rose Obradović, kao predsjednika vijeća, Senada Tice i Gorjane Popadić, kao članova vijeća, u pravnoj stvari tužitelja A. M., iz P., zastupanog po punomoćniku advokatu M. M., iz S., protiv tuženog K. M. iz P., zastupanog po punomoćniku advokatu Z. J., iz P., radi naknade štete, vrijednost predmeta spora 31.001,00 KM, odlučujući o reviziji tužitelja izjavljenoj protiv presude Okružnog suda u Istočnom Sarajevu broj: 89 0 P 043886 17 Gž od 25.12.2017. godine, na sjednici održanoj 28.11.2018. godine, donio je

PRESUDU

Revizija se odbija.

Obrazloženje

Prvostepenom presudom Osnovnog suda u Sokocu broj: 89 0 P 043886 15 P od 19.5.2017. godine, odbijen je tužbeni zahtjev tužitelja kojim traži da se obaveže tuženi da mu na ime pretrpljenih psihičkih bolova, povrede časti i ugleda zbog vođenja krivičnog postupka u predmetu broj: 89 0 K 032779 13 K i otkaza sa radnog mjesta u firmi „O. – K.“ d.o.o. T., isplati iznos od 10.000,00 KM kao naknadu nematerijalne štete, te iznos od 18.423,84 KM na ime neostvarenih plata zbog otkaza na radnom mjestu u firmi „O. K.“ d.o.o. T., iznos od 846,00 KM na ime troškova dolaska na ročište u krivičnom predmetu broj: 89 0 K 032779 13 K i iznos od 1.425,00 KM na ime troškova advokata u krivičnom predmetu broj: 89 0 K 032779 13 K, što ukupno čini iznos od 20.694,84 KM na ime naknade materijalne štete, sve sa zakonskom zateznom kamatom počev od 2.6.2015. godine do isplate, u roku od 30 dana od pravosnažnosti presude.

Obavezan je tužitelj da tuženome na ime naknade troškova postupka isplati iznos od 6.665,00 KM.

Drugostepenom presudom Okružnog suda u Istočnom Sarajevu broj: 89 0 P 043886 17 Gž od 25.12.2017. godine, žalba tužitelja je odbijena i prvostepena presuda potvrđena.

Tužitelj revizijom pobija drugostepenu odluku zbog povrede odredaba parničnog postupka i pogrešne primjene materijalnog prava, sa prijedlogom da se revizija usvoji, pobijana odluka preinači i tužbeni zahtjev usvoji ili da se ukine i predmet vrati istom sudu na ponovno suđenje.

Tuženi u odgovoru predlaže da se revizija odbije.

Revizija nije osnovana.

Predmet spora je zahtjev tužitelja za naknadu materijalne i nematerijalne štete vezano za vođenje krivičnog postupka protiv njega, a po krivičnoj prijavi tuženog.

Između stranaka nije sporno da je tuženi nadležnom Okružnom tužilaštvu u Istočnom Sarajevu podnio krivičnu prijavu protiv tužitelja, a povodom koje je tužilaštvo 29.3.2013. godine podnijelo optužnicu broj: T 17 0 KT 0003598 13 protiv tužitelja zbog izvršenja krivičnog djela „ugrožavanja sigurnosti“ iz člana 169. stav 1. Krivičnog zakonika Republike Srpske.

Presudom Osnovnog suda u Sokocu broj: 89 0 K 032779 13 K od 12.9.2014. godine, koja je potvrđena presudom Okružnog suda u Istočnom Sarajevu broj: 89 0 K 032779 14 Kž od 22.1.2015. godine, tužitelj je oslobođen od optužbe da je počinio krivično djelo koje mu je stavljeno na teret.

Tužitelj je dokazao da je prije i za vrijeme trajanja krivičnog postupka, bio u radnom odnosu u firmi „O. – K.“ d.o.o. T. na poslovima pomoćnog tesara, gdje mu je rješenjem od 20.1.2014. godine otkazan ugovor o radu „zbog češćih izostanaka s posla u vezi krivičnog postupka koji se vodi protiv njega“.

Nesporna je i činjenica da je tužitelj, protiv Republike Srpske, podnio tužbu prvostepenom sudu zavedenu pod brojem 89 0 P 049463 16 P, zasnovanu na istom činjenično-pravnom osnovu i sa istim postavljenim tužbenim zahtjevima kao u ovoj parnici.

Polazeći od ovako utvrđenog činjeničnog stanja, koje ne može biti predmet pobijanja i ocjenjivanja u ovom revizijskom postupku s obzirom na izričitu zabranu sadržanu u odredbi člana 240. stav 2. Zakona o parničnom postupku („Službeni glasnik RS“, broj 58/03, 85/03, 74/05, 63/07, 49/09, 61/13-u daljem tekstu: ZPP), primjenom odredbe člana 154. i 158. Zakona o obligacionim odnosima („Službeni list SFRJ“, broj: 29/78, 39/85, 45/89 i 57/89, te „Službeni glasnik RS“, broj: 17/93 do 74/04 -u daljem tekstu: ZOO), prvostepeni sud je odlučio kao u izreci.

Stav je prvostepenog suda da o osnovanosti krivične prijave odlučuje nadležni tužilac, a ne sam podnosilac prijave, te da bi odgovornost podnosioca krivične prijave postojala samo ukoliko bi se radilo o lažnom prijavljivanju, što se dokazuje u posebnom krivičnom postupku. Polazeći od toga da je optužnicu podigao nadležni tužilac, da ju je sud potvrdio i da je tužitelj po provedenom postupku oslobođen optužbe, stav je prvostepenog suda da je postupak za naknadu štete protiv podnosioca krivične prijave „u potpunosti isključen“, te da po odredbama krivičnog procesnog postupka odgovornost može biti samo, pod zakonskim uslovima, na Republici Srpskoj.

Prvostepeni sud je u obrazloženju odluke naveo da je opozvao rješenje o saslušanju svjedoka Sretena Lučića zbog „neuručenja poziva“ jer je bio nepoznat na dostavljenoj adresi od strane tužitelja, dok je odbio zahtjev tužitelja za saslušanjem svjedoka A. A. jer su „na iste okolnosti već saslušani svjedoci N. P. i N. L.“

Drugostepeni sud u cijelosti prihvaća činjenična utvrđenja i pravne zaključke prvostepenog suda, iz kog razloga odbija žalbu tužitelja i potvrđuje prvostepenu presudu.

Drugostepena odluka je pravilna.

Odredbom člana 16. Zakona o krivičnom postupku Republike Srpske („Službeni glasnik RS“, broj: 53/12, 91/17, 66/188), propisano je da se krivični postupak može pokrenuti i sprovesti samo po zahtjevu tužioca, koji je dužan da preduzme krivično gonjenje ako postoje dokazi da je učinjeno krivično djelo, ako ovim zakonom nije drugačije propisano (član 17.).

Odredbom člana 408. stav 1. navedenog zakona je propisano da, između ostalih lica, pravo na naknadu štete ima i lice koje je pravosnažnom presudom oslobođeno optužbe, a tužba se u tom slučaju podnosi protiv Republike Srpske (član 410. stav 3.).

Odgovornost tuženog se zasniva na principu pretpostavljene krivice (član 154. stav 1. ZOO), a da bi postojala odgovornost za štetu potrebno je ne samo da je neko lice pretrpi, već i da se ostvare druge pretpostavke, i to: postojanje lica odgovornog za štetu, štetna radnja, protivpravnost štetne radnje i uzročna veza između štetne radnje i štete.

Pravilan je zaključak nižestepenih sudova da u radnji tuženog, koja se ogleda u podnošenju krivične prijave protiv tužitelja, nema protivpravnosti i, time, ni njegove odgovornosti za naknadu štete koju tužitelj potražuje u ovoj parnici.

Tuženi, kao oštećeno lice ima pravo na podnošenje krivične prijave, a da li će ta krivična prijava dovesti do podizanja optužnice, stvar je procjene nadležnog tužioca koji je jedini ovlašćen da odluči o tome da li će ili ne prihvatiti krivičnu prijavu. Dakle, do pokretanja i vođenja krivičnog postupka protiv tužitelja, došlo je nakon procjene nadležnog tužioca da postoji osnovana sumnja da je počinjeno krivično djelo navedeno u prijavi, a ne na temelju same prijave.

Donesena oslobađajuća presuda u krivičnom postupku posljedica je toga što tužilaštvo nije dokazalo da je tužitelj počinio krivično djelo koje mu je stavljeno na teret, a ne lažnog prijavljivanja u kom bi slučaju moglo da se govori o eventualnoj odgovornosti tuženog za naknadu štete.

Tužitelj eventualnu naknadu štete može potraživati samo od Republike Srpske, a taj postupak je, prema utvrđenim činjenicama, pokrenuo.

Dakle, kako tuženi nije pasivno legitimisan u vezi zahtjeva tužitelja za naknadu štete, bez uticaja su na pravilnost pobijane odluke navodi revizije o povredama člana 8., 217., 219. i 221. ZPP. I pored toga, potrebno je navesti da je bez osnova revizioni navod da drugostepeni sud „nije o svemu raspravljao niti donio odluku povodom žalbe“ (posredno se ukazuje na povredu odredbe člana 231. ZPP), kod toga da je drugostepeni sud odgovorio na sve bitne žalbene navode, pa tako i one koji su se ticali odbijanja provođenja dokaza saslušanjem svjedoka Aleksandra Aleksića.

Zahtjev revidenta da se „iz razloga ekonomičnosti“ prihvati da „dijelovi žalbe budu sastavni dio revizije“ nije prihvatljiv, jer takvu mogućnost ne predviđa procesni postupak. Ukoliko konkretni žalbeni razlozi nisu istaknuti i u reviziji, revizioni sud iste ne može cijeniti.

Temeljem odredbe člana 248. ZPP, odlučeno je kao u izreci.

Predsjednik vijeća:
Rosa Obradović

Za tačnost otpavka ovjerava
rukovodilac sudske pisarnice
Amila Podraščić